

Vraag nr. 20
van 3 oktober 1996
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Telenet Vlaanderen – Gevolgen federale beslissingen

Ingevolge een koninklijk besluit van de federale regering zal Belgacom met ingang van 1 januari 1998 het monopolie op de levering van universele telecommunicatiediensten aan de gebruikers verliezen.

Tegelijkertijd betekent zulks ook dat elke concurrent van Belgacom voor de levering van een "universele dienst" het hele Belgische grondgebied zal moeten bestrijken, en dus niet beperkt kan blijven tot een gedeelte ervan.

Wat zijn de gevolgen voor de geplande activiteiten van Telenet, een initiatief inzake telecommunicatie waarvan de Vlaamse regering het voortouw heeft genomen en dat in de loop van 1997 operationeel moet zijn ?

Kunnen de recente beslissingen van de federale regering de realisatie van Telenet hinderen door het opleggen van de verplichting om voor de dienstverlening inzake telecommunicatie het ganse Belgische grondgebied te bestrijken ?

Welke invloed hebben de federale beslissingen op het Vlaamse beleid inzake telecommunicatie ?

Antwoord

Vanaf 1 juli 1996 zijn alle beperkingen op het gebruik van de zogenaamde alternatieve infrastructuren zoals kabelnetwerken opgeheven. De kabelnetwerken worden opengesteld voor niet-gereserveerde diensten zoals datadiensten, huurlijnen en proefprojecten. Vanaf 1 januari 1998 volgt dan de volledige liberalisering van de infrastructuur en de spraaktelefonie. Belgacom verliest met andere woorden haar monopolie om spraaktelefonie aan te bieden. Het monopolie voor de levering van andere telecommunicatiediensten zoals mobiele telefonie en datadiensten, is reeds vroeger opgegeven.

Het klopt evenwel niet dat elke concurrent van Belgacom voor de levering van een "universele dienst" het hele Belgische grondgebied zal moeten bestrijken. Volgens de Europese en ook de federale wetgeving is het voldoende dat één operator de universele dienstverlening verzekert. Andere operators (van spraaktelefonie) hoeven dus niet deze

universele dienstverlening te verzekeren. Zij moeten dan wel ter compensatie bijdragen aan het fonds voor universele dienstverlening. De operator die de universele dienstverlening verzekert, kan uit dit fonds putten ter compensatie van de lasten en verplichtingen die samenhangen met de universele dienstverlening van spraaktelefonie. Het koninklijk besluit voorziet in de oprichting van een dergelijk fonds voor universele dienstverlening.

De geplande activiteiten van Telenet Vlaanderen die in de loop van 1997 operationeel zullen zijn, betreffen een aantal datadiensten en proefprojecten. Aangezien beide activiteiten sinds 1 juli 1996 geliberaliseerd zijn, kan Telenet Vlaanderen, na de aanvraag van de nodige vergunningen bij het Belgisch Instituut voor Post en Telecommunicatie, deze activiteiten zonder enige beperking ontplooiën. Vanaf 1 januari 1998 kan Telenet Vlaanderen spraaktelefonie aanbieden via haar kabelinfrastructuur. Vanaf dat moment is Telenet Vlaanderen bereid om tot het fonds voor universele dienstverlening bij te dragen, overeenkomstig de Europese regelgeving op dit vlak.

Voor een meer uitgebreide uiteenzetting over de inhoud en de financiering van de universele dienstverlening verwijs ik naar de standpuntbepaling van de Vlaamse regering aangaande de universele dienstverlening in de telecommunicatiesector, waarvan kopie als bijlage.

Bijlage

Persmededeling van de Vlaamse regering
Vergadering van 16 juli 1996

Vlaamse regering bepaalt haar standpunt inzake universele dienstverlening in de telecommunicatie

Op voorstel van minister-president Luc Van den Brande heeft de Vlaamse regering vandaag haar standpunt bepaald over de manier waarop universele dienstverlening in de telecommunicatie in Vlaanderen georganiseerd zou moeten worden om ze zo efficiënt mogelijk te maken voor iedereen. De universele dienstverlening is immers een belangrijk element om een gelijkwaardige behandeling van iedereen op telecommunicatiegebied te verzekeren. Het is een instrument dat mee kan instaan voor het vermijden van de duale informatiemaatschappij. Meer concreet geeft de Vlaamse regering een antwoord op de vragen : Welke diensten moeten worden opgenomen in het pakket van de universele dienstverlening ? Wie moet de universele dienstverlening verzorgen ? En wie moet

betalen voor de universele dienstverlening en vanaf wanneer ?

Universele dienstverlening is een welbepaald minimumpakket van telecommunicatiediensten van een bepaalde kwaliteit, dat voor alle gebruikers, ongeacht de geografische locatie, beschikbaar is voor een in het licht van de specifieke nationale omstandigheden betaalbare prijs. Dit houdt in dat iedereen recht heeft op een telefoonaansluiting waarop telefonie, telefax en modem bruikbaar zijn. De praktijk is echter dat met de telefoonaansluiting eveneens nog een groot aantal andere diensten beschikbaar worden voor de consument (bijvoorbeeld Internet).

Naast de basisprincipes van universele dienstverlening die door de Europese Commissie zijn onderschreven, legt de Vlaamse regering ook bijzondere nadruk op het aspect "duurzame beschikbaarheid van de telecommunicatiediensten".

De Vlaamse regering ziet de universele dienstverlening als een evolutief begrip dat bovenop de Europese minimumnormen aangepast kan worden aan de sociale en maatschappelijke noden van Vlaanderen door de Vlaamse overheid. Speciale maatregelen voor bibliotheken, scholen en andere openbare instellingen vallen immers onder de bevoegdheid van de Vlaamse overheid. Indien de nood tot uitbreiding zich voordoet, zal de Vlaamse regering onderzoeken welke de beste financieringsmethode van een nieuwe dienstverlening is.

Er dient een fonds voor universele dienstverlening opgericht te worden waartoe bijgedragen wordt door openbare telecommunicatienetwerken en organisaties die algemeen beschikbare telefoon-diensten exploiteren.

Om de meest efficiënte vorm van universele dienstverlening te verzekeren, moet het mogelijk gemaakt worden dat alle telefoonoperatoren de kans krijgen om universele dienstverlening aan te bieden. De toewijzing kan gebeuren op basis van concurrentie.

De financiering van de universele dienstverlening mag slechts ingaan op het ogenblik dat concurrenten voor telefoniediensten daadwerkelijk de markt betreden.